

РЕШЕНИЕ

№ 6086

гр. София, 13.11.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 19.10.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Румяна Лилова

ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова

Николай Ангелов

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **8078** по описа за **2012** година докладвано от съдия Николай Ангелов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл .от Административно процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на ТД на НАП [населено място], чрез процесуалния си представител юрисконсулт М. Г. срещу Решение от 22.06.2012 г. по НАХД № 21901/2012 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 20-ти състав.С обжалваното решение е отменено Наказателно постановление № 476/27.10.2011г.,издадено от Директора на Офис Н. при ТД на НАП-София,с което на Г. П. А.,ЕГН:[ЕИК] е наложено административно наказание глоба в размер на 50 лв. (петдесет лева) на основание чл. 355, ал. 1 от КСО ,за нарушение на чл. 3, ал. 1 т.2 във вр.чл.15 от Наредба Н-8 /29,12,2005год на Министерство на финансите .

В съдебно заседание касаторът се представлява от юрисконсулт Г.,която поддържа жалбата по посочените в същата касационни основания.

Ответникът се явява лично в съдебно заседание и изразява становище за неоснователност на касационната жалба и моли да бъде оставено в сила решението на СРС.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за основателна и моли да бъде отменено решението на СРС.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, доводите на страните и

съобрази закона, намира за установено следното от фактическа и правна страна:
Касационната жалба е подадена в срок, от процесуално легитимирано лице, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Въз основа на събрания в първоинстанционното производство доказателствен материал районният съд е приел за установено, че АУАН е съставен и наказателното постановление е издадено от компетентни органи. От показанията на актосъставителя Х. С. Г. и приетите писмени доказателства, се установило че на 28,09,2011год в базата данни на ТД на НАП София,офис Н. се установило,че Г. П. А.,ЕГН: [ЕГН] в качеството си на самоосигуряващо се лице,регистрирано като едноличен търговец по смисъла на чл.4 ал.3 т.2 от КСО не е подало в компетентната ТД на НАП София,декларация образец№1 по чл.2 ал.1 от Наредба Н-8/9,12,2005год на МФ с данни за осигурителния си доход и осигурителни вноски за фонд ДОО,ЗО и ДЗПО,осигурителен стаж за месец декември 2010г,в законоустановения срок-е по късно от десет дни след внасяне на дължимите осигурителни вноски за съответния месец.Дължимите осигурителни вноски са били внесени на 02,05,2011година,поради което и административно наказващият орган е посочил,че крайния срок за подаване на декларация образец №1 е бил 20,05,2011година,а такава от жалбоподателя под вх.№ 222271102451595 е подадена на 28,09,2011година със закъснение от 4 месеца и 8 дни.

Въз основа на изложеното на жалбоподателя бил издаден АУАН № 476/28,09,2011год ,въз основа на който било издадено и атакуваното наказателно постановление.

Съобразно чл.218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

При извършената служебна проверка съдът намира,че решението на СРС е валидно,допустимо и правилно.При преценката на доказателствения материал съдът не е допуснал нарушение на закона.Действително страните не спорят по фактите-а именно ,че на 28,09,2011год в базата данни на ТД на НАП София,офис Н. се установило,че Г. П. А.,ЕГН: [ЕГН] в качеството си на самоосигуряващо се лице,регистрирано като едноличен търговец по смисъла на чл.4 ал.3 т.2 от КСО не е подало в компетентната ТД на НАП София,декларация образец №1 по чл.2 ал.1 от Наредба Н-8/9,12,2005год на МФ с данни за осигурителния си доход и осигурителни вноски за фонд ДОО,ЗО и ДЗПО,осигурителен стаж за месец декември 2010г,в законоустановения срок-е по късно от десет дни след внасяне на дължимите осигурителни вноски за съответния месец.Дължимите осигурителни вноски са били внесени на 02,05,2011годи,поради което и административно наказващият орган е посочил,че крайния срок за подаване на декларация образец №1 е бил 20,05,2011година,а такава от жалбоподателя под вх.№ 222271102451595 е подадена на 28,09,2011година със закъснение от 4 месеца и 8 дни.

Настоящият състав на АССГ намира,че действително при издаването на АУАН и НП са допуснати съществени процесуални нарушения ограничаващи правото на защита на нарушителя да научи в какво точно административно нарушение,квалифицирано като време и място на извършване е обвинен от административно наказващия орган.Доколкото изпълнителното деяние на нарушението по чл.3 ал.1 т.2 от Наредба Н-8/29,12,2005год на МФ се осъществява чрез бездействие в рамките на нормативно установения 10 дневен срок за подаване на декларация образец №1 след внасянето на

осигурителните вноски,то начина на описване на нарушението в АУАН и НП действително не съответства на чл.42 т.3 във вр.чл.57 ал.1 т.5 от ЗАНН.И в АУАН и НП изрично е посочено,че крайният срок за подаване на декларация по чл.3 ал.1 т.2 от Наредба Н-8/29,12,2005год е бил 20,05,2011год,а същият изчислен съобразно наличните доказателства по преписката е бил 12,05,2012година.Не би могло да се приеме,както твърди касатора,че нарушението е несъществено, тъй като определянето на административното нарушение по време и място на извършването е от значение за реализирането на правото на защита на лицето.От друга страна неоснователен е касационния довод за нарушение на закона, свързан с приложението на чл.28 от ЗАНН,доколкото законодателят не е ограничил приложното поле на посочената разпоредба единствено до действията, а бездействията,свързани с формално осъществяване на административни нарушения да са изключени от чл.28 от ЗАНН.Тъй като тълкуването ,извършено от въззивния съд на посочената норма е правилно и съответства на тълкуването ,дадено с ТР № 1/12,12,2007год на ОСНК на ВКС,то и настоящият състав намира,че СРС не е допуснал нарушениена закона.Само за пълнота-констатацията,че нарушението е извършено за пръв път,че от него не са настъпили други вредни последици,че самоосигуряващото се лице в крайна сметка е внесно дължимите се осигурителни вноски,т.е бюджета не е оцетен са достатъчно мотивиращи съдът да приеме ,че е налице маловажен случай на административно нарушение и да остави в сила въззивното решение.

Водим от горното и на основание чл.221, ал. 2 предл.1 от АПК, Административен съд София-град, 12 касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 22.06.2012 г. по НАХД № 21901/2012 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 20-ти състав,с което е отменено Наказателно постановление № 476/27.10.2011г.,издадено от Директора на Офис Н. при ТД на НАП-София,с което на Г. П. А.,ЕГН:[ЕИК] е наложено административно наказание глоба в размер на 50 лв. (петдесет лева) на основание чл. 355, ал. 1 от КСО ,за нарушение на чл. 3, ал. 1 т.2 във вр.чл.15 от Наредба Н-8 /29,12,2005год на Министерство на финансите .

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.